

POSELSTVÍ LISTU HEBREJŮM

- pomodlit se

ÚČEL KÁZÁNÍ: Poslouchat Ježíše Krista.

HOMILETICKÁ MYŠLENKA: Jestliže byl Boží lid ve Staré smlouvě povinován Hospodinu poslušností, tím spíše to platí pro Boží lid v Nové smlouvě skrze velekněze Ježíše Krista, Syna Božího.

A. ÚVOD

I. Myslel jsem si, že bych mohl mít ryze praktické kázání na téma „manžel u porodu“ anebo „Genesis 3 platí (v bolestech budeš rodit/hřích je veliký neřád)“ či „Boží milosrdenství“. To všechno jsou silné dojmy, když jsme před 10 dny přiváděli na svět Esterku.

II. V poslední době jsem více studoval List Hebrejům (řecky *Pros Hebraius* - adresáty byli křesťané ze Židů, a proto také název List Židům). Někteří bibličtí učitelé tvrdí, že se spíše jedná o kázání než list. Otázka tedy zní, o čem toto kázání je? Co chce autor tohoto listu sdělit, předat? Co je jeho hlavní myšlenka?

B. STAŤ

Podíváme se na dvě hlavní témata Listu Hebrejům a na závěr bychom si definovali hlavní myšlenku tohoto Listu, abychom věděli proč a za jakým účel byl tento list napsán.

I. První a naprosto zásadní téma Listu Hebrejům je **výjimečnost a jedinečnost osoby Ježíše Krista**. Snad v žádném jiném listě NZ není toto téma rozebráno s takovou intenzitou.

I.a) Ježíš Kristus je Bůh

I.a)1. Heb 1:1-13 (čti)

- k nám promluvil v Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a **skrze něho** učinil i věky (Jan 10:30 - Já a Otec jsme jedno, Jan 1:1 - Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh, Jan 1:3 - Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je.)

- On je září (odlesk, vyzáření) jeho slávy a otiskem jeho podstaty, všechno nese svým mocným slovem (Ježíš Kristus).

- skrze sebe vykonal očištění od našich hříchů, posadil se po pravici Majestátu na výsostech. Očištění (odpuštění hříchů) dává výhradně Bůh. Zde čteme, že Ježíš Kristus vykonal očištění skrze sama sebe. Vidíme, že k tomu nebyl nikým nucen, že tak koná sám od sebe a zcela svrchovaně. Sám se posadil po pravici svého Otce v nebesích. Ježíš Kristus je Bůh - pokud by tomu tak nebylo, nemohl by tyto věci vykonat sám od sebe, ale byl by pouhým nástrojem očištění a byl by posazen po pravici Boha Otce někým jiným.

- Co znamená: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil“? A opět: „Já mu budu otcem a on mi bude synem“? Jedná se o citaci z Ž 2:7, tedy místa, které hovoří o Mesiáši. Jedná o poetické vyjádření hlubokého, důvěrného vztahu mezi Otcem a Synem, kdy Syn je ustanovován/povolán Králem/Mesiášem nad Božím lidem (pravděpodobně se jedná o událost Kristova křtu a Otcova hlasu z nebe).

- avšak o Synovi: „Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo přimosti je žezlem tvého království. Miloval jsi spravedlnost a nenáviděl nepravost; proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem veselí nad tvé společníky.“ A: „Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pominou, ty však zůstáváš; všechna jako roucho zestárnou a jako plášť je svineš, jako roucho budou i proměněna. Ty však jsi stále tentýž a tvá léta nepominou.“

Toto vše je řečeno o Ježíši Kristu - je Bůh, Pán (Hospodin/Jahve), který na počátku založil zemi a nebesa, zůstává na věky. Tyto činnosti jsou ve SZ přisuzovány Bohu Otci, zde jsou přisouzeny Bohu Synu (já a Otec jsme jedno, učení o Boží Trojici).

- A kterému z andělů kdy řekl: „Sed' po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou“?

Sám Otec položí Ježíšovi nepřátele jako podnož jeho nohou.

I.a)2. Heb 3:1-6

- Ježíš je však hoden větší slávy než Mojžíš, tak jako stavitel domu má větší čest nežli dům sám. Neboť každý dům někdo staví; a ten, kdo postavil všechno, je Bůh. Ale Kristus jako Syn je nad jeho domem. Jeho domem jsme my, zachováme-li si až do konce pevnou důvěru a chloubu naděje. **Ježíš Kristus je Bůh - je Pánem své církve.**

I.b) Ježíš Kristus jako trpící Služebník (viz téma trpícího Služebníka v Izajášovi, např. Iz 53)

I.b)1. Heb 5:7-10 (čti, viz citace níže)

- On ve dnech svého pozemského života s hlasitým křikem a slzami obětoval modlitby a úpěnlivé prosby tomu, který byl mocen ho zachránit ze smrti, a byl vyslyšen pro svou

*bohabojnost. **Ačkoli to byl Syn, naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl. I dosáhl dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem věčné záchrany, když ho Bůh prohlásil za velekněze podle řádu Melchisedechova.***

Ježíš Kristus je cele Bůh a cele člověk - to je tajemství inkarnace (vtělení). Jako člověk je nám Ježíš ve všem příkladem. **Skrze svoje utrpení dosáhl dokonalosti** (viz též níže Heb 2:9-11) - tak i my jsme skrze utrpení proměňováni do dokonalé podoby našeho Pána Ježíše Krista.

I.b)2. Heb 2:9-11

*- Avšak toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, vidíme pro utrpení smrti ověčeného slávou a ctí; tak z milosti Boží za každého okusil smrti. Slušelo se totiž na toho, pro něhož je všechno a skrze něhož je všechno, když mnoho synů přivedl do slávy, **aby skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich záchrany.** Neboť ten, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou všichni z jednoho. Z toho důvodu se nestydí nazývat je bratry,*

I.c) Ježíš Kristus je dokonalý velekněz Božího lidu na věčnost podle řádu Melchisedechova

I.c)1. Heb 2:17

- A tedy musel být ve všem učiněn podobný bratřím, aby se stal milosrdným a věrným veleknězem v Božích věcech, k usmíření hříchů lidu

I.c)2. Heb 7:1-3 (Kdo byl Melchisedech?)

- Tento Melchisedech, král Sálemu, kněz Boha Nejvyššího, který se setkal s Abrahamem, když se navracel od porážky králů, a požehnal mu, a kterému také Abraham odděil ze všeho desátek, je nejprve podle překladu ‚král spravedlnosti‘, dále pak i král Sálemu, což znamená ‚král pokoje‘. Je bez otce, bez matky, bez rodokmenu, nemá ani počátek dnů ani konec života; a tím je připodobněn Synu Božímu a zůstává knězem navždy.

I.c)3. Heb 5:6 a 6:20 (podle řádu Melchisedechova)

- Jak říká i na jiném místě: ‚Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.‘

a

- kam kvůli nám vešel náš předchůdce Ježíš, který se na věčnost stal veleknězem podle řádu Melchisedechova.

I.c)4. Heb 7:26-28 (Ž 110:4)

*- Takový velekněz byl pro nás vhodný: svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, ten, který se stal vyšším nad nebesa a který nemusí jako tamti velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a potom za hříchy lidu, **neboť to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.** Neboť Zákon ustanovuje za velekněze lidi mající slabosti, ale slovo*

přísežného ujistění (viz Ž 110:4), které bylo dáno po Zákonu, ustanovuje Syna, který se stal dokonalým veleknězem na věčnost.

- Hospodin přísahal a nebude toho litovat: Ty jsi kněz navěky na způsob Malkisedeka (Ž 110:4).

Přísaha daná skrze Davida v Ž 110:4 ustanovuje Božího Syna za nového velekněze. ESV commentary k tomu dodává: *Tato přísaha skrze Davida přišla po Mojžíšově zákoně a odstavuje předchozí Mojžíšovské kněžství tím, že za věčného velekněze ustanovuje Mesiášského Syna Božího.*

I.d) Ježíš Kristus je prostředníkem lepší smlouvy

I.d)1. Heb. 7:15-22

- A je to ještě mnohem zřejmější, povstává-li podle podobnosti Melchisedechovy jiný kněz, který není podle zákona tělesného nařízení, nýbrž podle moci neporušitelného života. Neboť se o něm svědčí: *„Ty jsi kněz na věčnost podle řádu Melchisedechova.“* Tím se sice ruší předchozí nařízení pro jeho slabost a neužitečnost -- vždyť Zákon nic nepřivedl k dokonalosti -
- uvádí se však lepší naděje, skrze niž se přibližujeme k Bohu. A tím více, že se to nestalo bez přísahy -- neboť oni vskutku jsou kněžími bez přísahy, kdežto on s přísahou od toho, který mu řekl: **„Přísahal Pán a nebude toho litovat: Ty jsi kněz na věčnost podle řádu Melchisedechova.“** -- tím spíše se stal Ježíš také ručitelem (ručí za to) lepší smlouvy.

I.d)2. Heb 8:6

- Nyní však dosáhl význačnější služby, tak jako je i prostředníkem lepší smlouvy, která je založena na lepších zaslíbeních.

I.e) Ježíš Kristus se za nás přimlouvá (je naším přimlůvcem)

I.e)1. Heb. 7:23-25

- A jich se mnoho stalo kněžími, protože smrt bránila, aby jimi zůstávali. Protože však on sám zůstává na věčnost, má nezměnitelné kněžství. Proto také může dokonale zachránit ty, kteří skrze něho přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.

Ježíš přináší naše prosby k Bohu Otci.

I.e)2. Heb. 9:24

- Neboť Kristus nevěšel do svatyně udělané lidskýma rukama, která je předobrazem té pravé, nýbrž do samého nebe, aby se nyní za nás ukázal před Boží tváří.

I.f) Ježíš Kristus nám jednou provždy získal věčně vykoupění, očistil naše svědomí

I.f)1. Heb 9:6-14

- Když jsou tedy tyto věci takto připraveny, do prvního stánku vcházejí kněží stále a konají bohoslužebné úkony; avšak do druhého jen jednou za rok vchází sám velekněz, a to ne bez krve, kterou obětuje za sebe i za nevědomosti lidu. Tím Duch Svatý ukazuje, že ještě není zjevná cesta do svatyně, dokud stojí první stánek, který je obrazem přítomného času. Podle něho se přinášejí **dary a oběti, které nemohou v jeho svědomí přivést k dokonalosti toho, kdo Bohu slouží**; týkají se pouze pokrmů, nápojů a různých omývání, což jsou jen tělesná ustanovení, uložena do času nápravy. **Ale když přišel Kristus jako velekněz budoucího dobra skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto stvoření, vešel ne skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev jednou provždy do svatyně, když získal věčné vykoupění.** Jestliže totiž krev kozlů a býků a popel z jalovice kropením posvěcuje znečištěné k čistotě těla, **čím více krev Krista, který skrze věčného Ducha sebe samého obětoval neposkvrněného Bohu, očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu?**

I.f)2. Heb 10:10-14

- V této vůli **jsme posvěceni skrze oběť těla Ježíše Krista jednou provždy.** Každý kněz stojí a koná denně službu a častokrát přináší stejné oběti, které nemohou nikdy odstranit hříchy. On však přinesl jedinou oběť za hříchy a navždy usedl po pravici Boží a nadále jen čeká, až jeho nepřátelé budou položeni za podnož jeho nohou. **Neboť jedinou obětí učinil navždy dokonalými ty, kteří jsou posvěcováni.**

I.g) Ježíš Kristus skrze svoji oběť zrušil hřích

Heb 9:26

- **neboť by musel od založení světa častokrát trpět; nyní však je zjeven jednou při dokonání věků ke zrušení hříchu skrze svou oběť.**

I.h) Ježíš Kristus je původce a dokonavatel naší víry

Heb 12:2

- **upřeně hledíce k původci a dokonavateli víry Ježíši, který pro radost, která byla před ním, podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu.**

I.ch) Ježíš Kristus zůstává stejný na věky

Heb 13:8

- **Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes, i na věky.**

II. Druhým hlavním tématem Listu Hebrejům je **naše reakce na poznání Boha**. Jinými slovy, **budu Boha poslouchat, když jsem v něho uvěřil/a?** Podívejme se na několik míst v Listu Hebrejům.

II.a) Tím spíše my, Boží lid v NS, máme Boha poslouchat

II.a)1. Heb 2:1-4 (čti, viz text níže)

- Proto musíme věnovat mnohem větší pozornost tomu, co jsme slyšeli, abychom nebyli strženi proudem. **Neboť jestliže slovo, které bylo řečeno skrze anděly, bylo pevné a každé přestoupení a každá neposlušnost došly spravedlivé odplaty, jak unikneme my, zanedbáme-li tak velikou záchranu, která má svůj původ v tom, co říkal Pán, a byla nám potvrzena těmi, kteří to slyšeli, za Božího spoludosvědčování znameními a divy, rozmanitými projevy moci a udělováním Ducha Svatého podle jeho vůle?**

II.a)2. Heb 12:25

- Hledte, ať neodmítnete toho, kdo mluví. **Neboť jestliže neunikli oni, když odmítli toho, který k nim promlouval na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, kdo mluví z nebes.**

II.b) Varování před zatvrzením/neposlušností srdcí

II.b)1. Heb 3:12-19 (čti, viz text níže)

- Hledte, bratři, aby snad v někom z vás **nebylo zlé a nevěrné srdce, takže by odpadl od živého Boha**, a proto se navzájem napomínejte každý den, dokud se říká Dnes, aby nikdo z vás **nebyl zatvrzen klamem hříchu**. Vždyť jsme se stali účastníky Krista, pokud ten původ jistoty zachováme pevný až do konce. Když se říká: ‚Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, **nezatvrzujte svá srdce jako při onom rozhořčení**‘, kdo jsou ti, kteří slyšeli a způsobili rozhořčení? Což to nebyli všichni ti, kdo vyšli z Egypta skrze Mojžíše? Na koho se hněval čtyřicet let? Zdali ne na ty, kteří zhřešili a jejichž mrtvoly padly v pustině? A komu přísahal, že **nevejdou do jeho odpočínutí, ne-li těm, kteří neposlechli?** I vidíme, že **nemohli vejít pro nevěru**.

II.b)2. Heb 5:9

*I dosáhl dokonalosti a stal se všem, **kdo ho poslouchají**, původcem věčné záchrany,*

II.c) Varování před odpadnutím od Boha

II.c)1. Heb 6:1-8

- Proto opusťme počáteční učení o Kristu a nesme se k zralosti; nekladme znovu základy z pokání z mrtvých skutků a z víry v Boha, z učení o křtech, o vzkládání rukou, o vzkříšení

mrtvých a o věčném soudu. A to učiníme, jestliže to Bůh dovolí. **Neboť ty, kteří byli jednou osvíceni, okusili nebeského daru a stali se účastníky Ducha Svatého, okusili dobrého Božího slova i moci budoucího věku, a odpadli, je nemožné znovu obnovovat ku pokání, neboť si opět křížují Syna Božího a vystavují ho veřejnému posměchu.** Vždyť zem, která pije déšť, jenž na ni často přichází, a plodí užitečnou bylinu těm, pro něž je také obdělávána, dostává od Boha požehnání. Když však nese trní a bodláky, je neužitečná a blízká prokletí; jejím koncem je spálení.

II.c)2. Heb 10:26-31

- **Neboť jestliže dobrovolně hřešíme poté, co jsme přijali jasné poznání pravdy, nezůstává již více obětí za hříchy, nýbrž jakési hrozné očekávání soudu a žár ohně, který bude stravovat odpůrce. Kdo pohrdl Mojžíšovým zákonem, umírá bez slitování na základě svědectví dvou nebo tří svědků. Uvažte, oč horšího trestu bude hoden ten, kdo pošlapal Syna Božího, a krev smlouvy, již byl posvěcen, měl za nečistou, a Ducha milosti potupil? Neboť známe toho, kdo řekl: ‚Mně náleží pomsta, já odplatím.‘ A opět: ‚Pán bude soudit svůj lid.‘ Je hrozné upadnout do rukou živého Boha.**

II.d) Příklady víry/poslušnosti

II.d)1. Heb 11:5-6

- **Vírou byl Henoch přenesen, aby nespátřil smrt. A nebyl nalezen, protože ho Bůh přenesl, neboť předtím, než byl přenesen, měl svědectví, že se líbil Bohu. Bez víry však není možné se mu zalíbit, protože ten, kdo přichází k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a že odplácí těm, kdo ho usilovně hledají.**

Bez víry (důvěry Hospodinu) není možné se mu líbit.

II.d)2. Heb 11:8 a 31

- **Vírou uposlechl Abraham, když byl volán, aby vyšel na místo, které měl dostat za dědictví; a vyšel, ačkoli nevěděl, kam jde.**

- **Vírou nevěstka Rachab nezahynula spolu s těmi, kteří neuposlechlí, protože s pokojem přijala vyzvědače.**

Víra a poslušnost (SYNONYMA, taky viz Heb 3:19) jsou dvě strany jedné mince. Ve vztahu k Bohu není možné jedno bez druhého.

II.e) Bůh nás vychovává, abychom ho poslouchali

Heb 12:4-11

- **Ještě jste se až do krve nevezpřeli v boji proti hříchu. A zapomněli jste na napomenutí, které vám praví jako synům: ‚Můj synu, nepodceňuj Pánovu výchovu, ani neochabuj, když jsi od**

něho kárán; neboť koho Pán miluje, toho vychovává, a švihá každého, koho přijímá za syna. Snášejte to ke své výchově, Bůh s vámi zachází jako se syny. Neboť je nějaký syn, jehož by otec nevychoval? Jste-li však bez výchovy, již se stali účastni všichni, potom jste nemanželské děti, a ne synové. Také v našich tělesných otcích jsme měli vychovatele a měli jsme je v úctě. Nebudeme mnohem více poddáni Otci duchů, abychom žili? Vždyť oni vskutku na krátký čas vychovávali, jak jim připadalo správné, on však k užitku, abychom dostali podíl na jeho svatosti. Každá výchova se ovšem v tu chvíli nezdá být radostná, ale krušná; potom však vydává pokojné ovoce spravedlnosti těm, kteří jsou jí vycvičeni

Hřích způsobil vzpouru/vzdor/neposlušnost člověka proti Bohu. Ježíš Kristus náš velekněz se skrze utrpení stal dokonalým v poslušnosti (Heb 5:8, 9), čímž nám mimo jiné dal příklad. Pro Ježíše bylo skutečným pokrmem (nasyčením) činit vůli svého Otce (Jan 4:34).

!!!Láska k Bohu neexistuje bez poslušnosti!!!

Král David miloval Hospodina, což se projevovalo tím, že miloval Hospodinův zákona a činil jeho vůli, za což se pokládá i pokání z hříchů.

III. A co my? Jak se tyto pravdy dotýkají nás, věřících ve 21. st.?

III.a) Boží slovo je stále živé a mocné i dnes na tomto místě

Heb 4:12-13

*- Neboť **Boží slovo je živé, činné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč**; proniká až do rozdělení duše a ducha, kloubů a morku a je schopné rozsoudit myšlenky a postoje srdce. **A žádné stvoření není před ním skryté; před očima toho, jemuž se budeme zodpovídat, je vše nahé a odkryté.***

Boží zapsané slovo (Bible) mluví mocně i dnes ve 21. st. Záleží jenom na nás, jestli mu budeme naslouchat a přijmeme ho s vírou, jak to udělali Jozue a Káleb (uvěřili Božímu slovu a poslechli) anebo ho odmítneme, neuvěříme mu a neposlechneme ho, jak to učinili ostatní zvědové (Heb 3, 4).

Slova biblického poradce Davida Powlisona, Ph.D. se týkají každého z nás: *Boží láska si žádá tvoji reakci: víru, důvěru, poslušnost, vzdávání díky s vděčností, uvádět ve skutečnost své spasení s bázni, mít potěšení v Pánu¹.*

C. ZÁVĚR

I. Jak si tedy odpovíme na otázku, co je hlavní myšlenkou Listu Hebrejům? O čem je tento List? Co chtěl jeho autor svým adresátům předat? Dovolím si předložit tuto odpověď:

¹ David Powlison, Ph.D., „Seeing with new eyes“, str. 165

Jestliže byl Boží lid ve Staré smlouvě povinován Hospodinu poslušností, tak tím spíše to platí pro Boží lid v Nové smlouvě skrze velekněze Ježíše Krista, Syna Božího.

Biblický verš, který vystihuje hlavní myšlenku Listu Hebrejům, je Heb 12:25:

Hledte, ať neodmítnete toho, kdo mluví. Neboť jestliže neunikli oni, když odmítli toho, který k nim promlouval na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, kdo mluví z nebes.

II. dát požehnání z Heb 13:20, 21:

A Bůh pokoje, který vyvedl z mrtvých velkého pastýře ovcí pro krev věčné smlouvy, našeho Pána Ježíše, ať vás zdokonalí ve všem dobrém k vykonání jeho vůle, čině v nás to, co je před ním příjemné, skrze Ježíše Krista, jemuž buď sláva na věky věků. Amen.